

(α) ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Τον τελευταίο καιρό έχει έρθει δυναμικά στο προσκήνιο της επικαιρότητας μια ολ ταιμ κλασικ κουβέντα για την «ανομία» στα πανεπιστήμια, παρέα αυτή τη φορά με πιέσεις για την ενεργοποίηση του νόμου για τα πειθαρχικά συμβούλια (που ψηφίστηκε το '22 αλλά μέχρι τώρα δεν έχει εφαρμοστεί). Κάνουν λόγο λοιπόν διάφοροι για την ανασφάλεια που planείται πάνω από τους πανεπιστημιακούς χώρους, για την καταστροφική μανία ορισμένων διαταραγμένων φοιτητών και για πάρτυ που καταλήγουν να γίνονται γιορτές τυφλής βίας ή και αισχροκέρδεια!

Στα πλαίσια λοιπόν μιας συνολικής υλικής αναδιάρθρωσης στα πανεπιστήμια που συνοψίζεται στο -business as usual- και βρίσκεται σε έξαρση το τελευταίο διάστημα, αναγνωρίζουμε το ενδιαφέρον στα μίντια για όλα αυτά τα «έκτροπα» και «έκνομα» που λαμβάνουν χώρα στα ιδρύματα. Όσα περιγράφονται με γλαφυρό σχόλιο και κάμποση μυθοπλασία και διεγείρουν τα αυτιά ορισμένων που δεν έχουν πατήσει ποτέ τα βράδια (ή και τα πρωινά) στα εδάφη των Α.Ε.Ι. αλλά με κάθε ευκαιρία συντάσσονται με το δόγμα ησυχία-τάξη-ασφάλεια. Ανασυντάσσονται (κράτος και μίντια) λοιπόν αυτή τη φορά, για να μας πουν πως ήρθε η ώρα για πειθαρχία στα πανεπιστήμια. Ήρθε η ώρα να συσταθούν επιτροπές, να κινηθούν διώξεις, και να διαγραφεί και κανένας φοιτητής για παραδειγματισμό.*

* Τέτοιες απειλές για διαγραφές φοιτητών εξαγγέλει και η νεοσύστατη πρυτανική αρχή του Ε.Μ.Π. σε διάφορα άρθρα (βλ. καθημερινή)

Η σχετική νομοθεσία αφορά έναν μικρό κατάλογο πειθαρχικών παραπτωμάτων που αναλογούν σε ορισμένες ποινές. Προβλέπει ουσιαστικά διώξεις που θα εκκινούνται από τον κοσμήτορα, ή τον πρόεδρο τμήματος ή τον πρύτανη κάθε ιδρύματος απέναντι σε φοιτητές, που θα περνάνε είτε από μονομελή επιτροπή είτε από πειθαρχικά συμβούλια για ανάκριση και έπειτα αντίστοιχα όργανα θα κρίνουν την ενοχή τους και τον βαθμό της τιμωρίας που επιδέχεται. Ένα εσωτερικό ενδο-πανεπιστημιακό δικαστήριο ή μια αναβαθμισμένη επίσκεψη στο διευθυντή του σχολείου για αποβολή, με σκοπό να συνεισφέρουν ή και να ξεφορτωθούν ορισμένες ασυμμόρφωτες σπουδάστριες και να διαφυλάξουν την κατά τα άλλα «εύρυθμη» λειτουργία του πανεπιστημίου. Μόνο που το τι σημαίνει «εύρυθμη» μάλλον το αντιλαμβανόμαστε κάπως διαφορετικά...

Όσοι τώρα έχουν περάσει το κατώφλι κάποιου πανεπιστημιακού ιδρύματος, για λόγους πέραν των ακαδημαϊκών, εικάζουμε πως γνωρίζουν από πρώτο χέρι πως η πραγματικότητα διαφέρει κατά πολύ από όσα περιγράφουν αντίστοιχα δημοσιεύματα. Εδώ και πολλά χρόνια όντως, στους χώρους των σχολών κυκλοφορούν όχι μόνο φοιτητές που στήνουν αράγματα, πάρτυ, εκδηλώσεις αλλά και «εξω-σχολικοί» που επίσης βρίσκονται στον χώρο τον οικειοποιούνται και τον διαμορφώνουν για πολλούς και διαφορετικούς λόγους, όπως αναλογεί σε έναν δημόσιο χώρο. Όλα αυτά τα «έκνομα» που περιγράφουν δηλαδή δεν είναι κάτι παραπάνω από την πραγματική ζωή που υπήρχε και υπάρχει σε αυτούς τους χώρους, αναμειγνύεται συχνά με την ακαδημαϊκή λειτουργία ή την ακολουθεί τις ώρες που τα προαύλια και τα κτήρια θα παρέμεναν άδεια. Είναι η ουσία αυτών των λίγων εναπομειναντων μαζικών χώρων, που αποτελούν σημείο συνάντησης και μιας εν δυνάμει κοινωνικής και πολιτικής ζύμωσης.

Ενώ όμως η τρομολαγνεία στα μίντια στρώνει το έδαφος προκειμένου να μοιάζει λογική και αναγκαία η πειθαρχική αντιμετώπιση φοιτητριών, τα όσα προβλέπει ο νόμος στοχοποιούν μια γκάμα συμπεριφορών που ξεφεύγουν του αφηγήματος περί βανδαλισμού και κερδοσκοπίας. Σε μια κατεύθυνση που θέλει τα πανεπιστήμια να θυμίζουν αποστειρωμένα σχολεία, εντός των οποίων να επιβάλλονται όλο και πιο σκληρά όρια και κανόνες για το τι είναι επιτρεπτό και τι όχι, τα παραπτώματα περιλαμβάνουν ανάμεσα σε άλλα την **αντιγραφή σε εξετάσεις**, την **κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας**, την **παρακώλυση της ακαδημαϊκής λειτουργίας**, την **ηχορύπανση** ή την **χρήση των χώρων για λόγους πέραν των αυστηρά ακαδημαϊκών**.

Αυτό το φάσμα ποινίσμων συμπεριφορών που παραπέμπει σε -μηδενική ανοχή- στοχεύει από την μια στην επιβολή μιας κουλτούρας αποστειρωμένων και οριοθετημένων κοινωνικών σχέσεων - νομιμοφροσύνης και υπακοής και από την άλλη στην εκκαθάριση των πανεπιστημιακών χώρων από καθετί που παράγει εν δυνάμει κριτική στην λειτουργία τους και αντιδρά σε όσα συμβαίνουν εντός τους. Καιρό τώρα άλλωστε, βλέπουμε ότι κάθε αυθόρμητη-αδιαμεσολάβητη πρωτοβουλία, δραστηριότητα που δεν έχει λάβει άδεια (βλέπε μια προβολή ταινίας στο προαύλιο της σχολής) ή και συλλογικές αρνήσεις και έμπρακτη κριτική σε διάφορα πλάνα και συμφέροντα που εδραιώνονται στα πανεπιστήμια, επιδιώκουν να τα κόψουν από τη ρίζα. Σε αυτή την περίπτωση των πειθαρχικών διώξεων φοιτητών ενεργοποιώντας παράλληλα μια λογική εσωτερικής επιτήρησης από τα ίδια τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας. Δεν χρειάζεται να σε δει ο μπάτσος να κολλάς μια αφίσα για να έχεις πρόβλημα, αρκεί να σε δει ο καθηγητής, ο συμφοιτητής, ο φύλακας κ.ο.κ. Η δουλειά των μπάτσων πλέον θα μοιράζεται.**

Υπάρχει, λοιπόν, ένα μέρος αυτών που βρέθηκαν στο πανεπιστήμιο από τύχη, από επιλογή ή από τις επιταγές της οικογένειας, το οποίο καταφέρνει να στέκεται, τότε συνειδητά και τότε ασυνείδητα, ενάντια στις υλικές και κοινωνικές συνδηλώσεις του «τι σημαίνει φοιτητής». Που είτε αυθόρμητα μπαχαλεύει το μάθημα είτε οργανωμένα επιλέγει μαζί με άλλους να παρακωλύσουν την ακαδημαϊκή διαδικασία αναδεικνύοντας τις αντιφάσεις που τείνουν να παραβλέπονται εντός της πανεπιστημιακής γυάλας -και αφορούν την περαιτέρω υποτίμηση μας, ακόμα και την υποτίμηση της ακαδημαϊκής διαδικασίας, τα κέρδη των αφεντικών που πλέον κάνουν χρυσές δουλειές εντός σχολών, τον ευνουχισμό του κοινωνικού πάρε-δώσε και της αντικουλτούρας που εκτοπίζεται από τα ιδρύματα (όπως και από τα περισσότερα σημεία της πόλης). Είναι αυτές οι μοριακές αρνητικές συμπεριφορές, αυτές οι μικρές προδοσίες που η γλώσσα διάφορων πανεπιστημιακών και των μίντια περιφέρει σαν «πρόβλημα». Ένα πρόβλημα που εφόσον αντιμετωπιστεί, θα αποκατασταθεί η κανονικότητα / η ευρυθμία της ζωής στο πανεπιστήμιο. Μια ευρυθμία που τελικά σημαίνει το ζόφο και την απονέκρωση των χώρων και παράλληλα την ανεμπόδιστη και ομαλή συνεργασία των ιδρυμάτων με κάθε λογής αφεντικά, μπάτσους και στρατό.

****Μην γελιόμαστε ωστόσο, αν είναι να διαγράψουν όσους κάνουν το οτιδήποτε «παράνομο» ή «παράτυπο» εντός του ιδρύματος, θα αδειάσει η σχολή.**

